

Daniel Kitabı - Numara Kırk Dört

Kayıp Temellerin Ortaya Çıkarılması: William Miller'ın Peygamberlik Hakikatleri ve Adventizmin Son Günleri

Jeff Pippenger
2024-01-08

William Miller'ın temel hakikatleri Adventizmde dört nesil boyunca örtbas edildi. Bu temel hakikatlerin yeniden tesis edilmesi onun ikinci rüyasında ortaya konulmuş ve Kutsal Kitap ile Peygamberlik Ruhu'nda, Tanrı'nın son gün halkının yerine getirmesi gereken bir iş olarak defalarca tanımlanmıştır. Miller'ın rüyası, toz fırçası taşıyan adam mücevherleri yerlerine iade ettiğinde onların güneşten on kat daha parlak parlayacağını belirtir.

Miller'in çerçevesi, putperestlik ve onu izleyen papalık olmak üzere iki yıkıcı gücün tanınmasına dayanıyordu ve Selanikliler mektubunun ikinci bölümünde elçi Pavlus'un tanıklığı, Miller'e bu çerçeve için dayanak noktası sağladı. Orada Pavlus, putperest Roma'nın, putperest Roma ortadan kaldırılıncaya kadar papalığın iktidara yükselmesini engellediğini belirtir. 2. Selanikliler'de Pavlus, bu bölümdeki "günah adamı"nın, Daniel kitabının on birinci bölüm, otuz altıncı ayetinde kendini yücelten kral olarak da temsil edildiğini ortaya koyduğunda, Future for America'nın çerçevesi için de dayanak sağlamış oldu.

Birinci ve üçüncü meleğin hareketindeki bilginin artışının, Selanikliler'in ikinci bölümünde Pavlus'un tanıklığıyla doğrudan bağlantılı olduğunu görmek esastır. 1798'deki zamanın sonunda ve ayrıca 1989'da, Daniel kitabının mührü açıldı; böylece üç aşamalı bir sınama süreci başlatıldı. Sınama süreci, Daniel kitabının mührünün açıldığı tarihsel dönemde ibadet edenlerin iki sınıfını her zaman ortaya çıkarır. Zamanın sonunda bilginin artışıyla bağlantılı olarak Pavlus'un yazılarını görmek zorunludur; çünkü tam da o bölümde Pavlus, "gerçeğin sevgisini" kabul etmeyenlerin Tanrı'dan güçlü bir aldanış alacakları konusunda uyarır. Güçlü aldanış, Daniel'in on ikinci bölümünde bilginin artışını reddeden kötülerin başına getirilen şeydir. Her iki tarihte de güçlü aldanış en doğrudan Adventizme atıfta bulunmaktadır.

"Yüzeyin altını gören, bütün insanların yüreklerini okuyan Kişi, büyük ışık almış olanlar hakkında şöyle der: 'Onlar, ahlâkî ve ruhsal durumları yüzünden ne acı çekiyorlar ne de dehşete düşüyorlar.' Evet, onlar kendi yollarını seçtiler ve canları iğrençliklerinden zevk almaktadır. 'Ben de onların aldanışlarını seçeceğim ve korkularını başlarına getireceğim; çünkü Ben çağırdığımda kimse cevap vermedi; Ben konuştuğumda dinlemediler; fakat gözlerimin önünde kötü olanı yaptılar ve hoşlanmadığım şeyi seçtiler.' 'Tanrı onlara kuvvetli bir aldanış gönderecek ki, yalana inansınlar'; çünkü 'kurtulabilmeleri için gerçeğin sevgisini kabul etmediler,' 'aksine haksızlıktan zevk aldılar.' Yeşaya 66:3, 4; 2. Selanikliler 2:11, 10, 12."

"Göksel Öğretmen şöyle sordu: 'Zihni, doğru temel üzerine kurmakta olduğunuz ve Tanrı'nın işlerinizi kabul ettiği iddiasından daha güçlü hangi aldanış baştan çıkarabilir? Oysa gerçekte birçok şeyi dünyasal siyasa uyarınca yürütüyor ve Yehova'ya karşı günah işliyorsunuz. Ah, bu

büyük bir aldatmacadır; gerçeği bir zamanlar bilmiş olan insanlar, tanrısallığın ruhu ve gücü yerine onun biçimini yanlışlıkla benimsediklerinde; gerçekte her şeye muhtaç oldukları hâlde, zengin olduklarını, mallarla çoğaldıklarını ve hiçbir şeye ihtiyaçları olmadığını sandıklarında, zihinleri ele geçiren büyüleyici bir yanılsamadır.’

“Tanrı, giysilerini lekesiz tutan sadık kullarına karşı değişmemiştir. Fakat birçoğu, ansızın üzerlerine gelecek yıkım yaklaşırken, ‘Esenlik ve güvenlik’ diye haykırmaktadır. Tam bir tövbe olmadıkça, insanlar yüreklerini itirafla alçaltmadıkça ve gerçeği İsa’da olduğu gibi kabul etmedikçe, göğe asla girmeyeceklerdir. Sıflaşma saflarımızda gerçekleştiğinde, artık zengin, malları çoğalmış, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan kimseler olduğumuzla övünerek rehavete kapılmayacağız.”

“Kim doğrulukla şöyle diyebilir: ‘Altınımız ateşte denenmiştir; giysilerimiz dünyadan lekesizdir’? Öğretmenimizin, sözde doğruluk giysilerini işaret ettiğini gördüm. Onları üzerlerinden çıkararak, alttaki murdarlığı açığa vurdu. Sonra bana şöyle dedi: ‘Onların murdarlıklarını ve karakterlerinin çürüklüğünü gösterişle nasıl örtmüş olduklarını görmüyor musun? “Sadık şehir nasıl fahişe oldu!” Babamın evi bir ticarethane, ilahî huzurun ve yüceliğin ayrılıp gittiği bir yer hâline getirildi! İşte bunun içindir ki zayıflık vardır ve güç eksiktir.’”
Testimonies, cilt 8, 249, 250.

Adventizm, 1844’te Gece Yarısı Çılgılığını ilan ettiğinde “sadık şehir”di. 1863’e gelindiğinde, William Miller’in hizmeti aracılığıyla kurulmuş olan “temelleri” reddetme sürecine girdi. Temel gerçekleri bir kenara koyup onları sahte mücevherler ve sikkelerle örterken, aslında yeni bir temel inşa ediyorlardı. O işi başlatan, yürüten ve sürdürenler, Peygamberlik Ruhunun yazılarında “büyük ışığa sahip olmuş olanlar” olarak temsil edilir.

Bir zamanlar sahip oldukları "büyük ışık", Miller’in rüyasında, Miller’in odasının ortasındaki bir masanın üzerine koyduğu sandıktaki mücevherler olarak temsil edilmişti; bunlar "güneş"ten daha parlak parlıyordu. Az önce alıntılanan pasajda Bayan White, "büyük ışığa sahip olmuş", ancak "kendi yollarını seçmiş" olanları tanımlar.

1863’te yeni bir yol seçtiler. O, bunun "zihinleri ele geçiren büyüleyici bir yanlış; bir zamanlar gerçeği bilmiş olan insanların dindarlığın biçimini onun ruhu ve gücüyle karıştırdıkları; kendilerinin zengin olduklarını, mallarının artmış olduğunu ve hiçbir şeye ihtiyaçları olmadığını sandıkları, oysa gerçekte her şeye ihtiyaç duydukları zamanlarda" olduğunu söylüyor.

O, kendisi ve kocasının 1856’da ortaya çıktığını tespit ettikleri Laodikya durumunu teşhis ediyor. Sonra yedi yıl sınıdılar, ancak 1863’te bu sınavda başarısız oldular ve Pavlus’un Selaniklilere Mektubundaki uyarısında söz ettiği güçlü aldanışı beraberinde getiren sahte temeli inşa etmeye başladılar. Pavlus’un Selaniklilere Mektubundaki uyarısı, Adventizmin hem başlangıcındaki hem de sonundaki hareket için bir çıpadır ve Adventizmin hem başlangıcını hem de sonunu ele alan Miller’in rüyasıyla mükemmel biçimde örtüşür. Onun rüyası, hakikatin asli mücevherlerini eski hâline getirme işi tamamlandığında, bu hakikatlerin Adventizmin başlangıcında Gece Yarısı Çılgılığı’nda ilk parladıkları zamandakinden on kat daha parlak parlayacağını bildirir. Peki, Miller’in anlayışı şimdi, gerçeği ilk kez tanıdığı zamandakinden nasıl daha parlak parlıyor?

Habakkuk'un ikinci bölümündeki iki kutsal tabloda temsil edilen birkaç gerçek vardır. Bu gerçekler, Miller'in rüyasında, son günlerde, Gece Yarısı Çağrısı'ndan hemen önce nihayetinde eski hâline kavuşturulacak mücevherler olarak temsil edilmişti. Miller'in rüyasında pencereden çıkarılan sahte mücevherler, bir yandan sahte bir temel oluşturmak ve aynı zamanda gerçek temeli gizlemek için Adventizme sokulan yanlış öğretileri, diğer yandan da sahte temeli oluşturan bu yanlış öğretileri bırakmayı reddedenleri temsil eder. "Günlük", ilk temeli tesis eden William Miller'in hakikat çerçevesinin dayanağıydı ve son günlerde "günlük", Miller'in doğru biçimde tespit ettiği gibi yalnızca putperestliği simgelemekle kalmaz, aynı zamanda sahte temeli doğuran isyanın simgesidir.

İncil, Peygamberlik Ruhu ve tarih, 1798'den 1844'e kadar süren yargı saati çağrısının, William Miller tarafından keşfedilip sunulan mesajın duyurulması olduğunu tanıklık eder. Bu yüzden harekete Millerit hareket denir. Mantıken, o hareketi reddetmek, 1798'de ortaya çıkan ve Daniel'in bilgi artışı olarak tanımladığı ışığı reddetmek demektir.

Yeşaya, Efrayim'in ayyaşlarından söz eder ve bu ayyaşları, Yerusâlim halkını yöneten alaycı adamlar olarak tanımlar. Yeşaya, onların gerçek şarapla sarhoş olmadıklarını, ruhsal şarapla sarhoş olduklarını belirtir. Kutsal Kitap'ta ruhsal şarap, bağlama göre, ya doğru ya da sahte öğretilerdir. Efrayim'in ayyaşları, Babil'in şarabı olan sahte öğretiyle sarhoşturlar; bu, Vahiy'in on yedinci bölümünde Sur'un fahişesiyle ve Belşassar'ın eğlencelerinin son gecesinde temsil edildiği gibidir.

Yeşaya, Kudüs halkını yöneten alaycı adamların üzerine gelen ruhsal sarhoşluğun etkilerini belirledi.

Durun ve şaşın; bağırın, feryat edin: Sarhoşturlar ama şarapla değil; sendeleyip dururlar ama sert içkiyle değil. Çünkü Rab üzerinize derin uyku ruhunu döktü ve gözlerinizi kapadı: peygamberleri ve önderlerinizi, görücüleri, örtüp kapattı. Ve bütün bu görünüş sizin için mühürlü bir kitabın sözleri gibi oldu; insanlar onu okumuş birine verip, "Lütfen bunu oku" derler; o da, "Okuyamam; çünkü mühürlüdür" der. Sonra kitap okuma yazma bilmeyene verilir, "Lütfen bunu oku" denir; o da, "Ben okuma bilmem" der. Bunun için Rab dedi ki: Bu halk ağzıyla bana yaklaşır, dudaklarıyla beni yüceltir, ama yüreklerini benden uzaklaştırdılar; bana duydukları korku insan buyruklarıyla öğretilmiştir. Bu nedenle, işte, bu halkın arasında olağanüstü bir iş yapmaya devam edeceğim, evet, olağanüstü bir iş ve bir şaşkınlık: çünkü bilge adamlarının bilgeliği yok olacak ve akıllıların anlayışı gizlenecek. Rab'den öğütlerini derinlere gizlemeye çalışanlara vay! İşlerini karanlıkta yaparlar ve, "Bizi kim görüyor? Bizi kim biliyor?" derler. Kuşkusuz, her şeyi altüst edişiniz çömlekçinin kili gibi sayılacaktır: Yapıt, onu yapan için, "Beni o yapmadı" der mi? Ya da biçim verilmiş olan, onu biçim verene, "Onun anlayışı yoktu" der mi? Yeşaya 29:9-16.

Bayan White bu ayetleri alıntılar ve ardından şöyle ekler:

Bunun her bir sözü yerine gelecektir. Tanrı'nın önünde yüreklerini alçaltmayan ve doğrulukla yürümeyecek olanlar var. Gerçek amaçlarını gizlerler ve yalanı seven ve yapan düşmüş meleklerle paydaşlık içinde kalırlar. Düşman, kısmen karanlıkta olanları aldatmak için kullanabileceği insanların üzerine kendi ruhunu koyar. Bazıları egemen olan karanlıkla

yoğruluyor ve gerçeği bir kenara bırakıp hatayı tercih ediyor. Peygamberliğin işaret ettiği gün geldi. İsa Mesih anlaşılıyor. İsa Mesih onlara göre bir masaldır. Yeryüzü tarihinin bu aşamasında birçokları sarhoş adamlar gibi davranıyor. 'Durun ve hayret edin; bağırın ve feryat edin; onlar sarhoştur, ama şarapla değil; sendeleyip dururlar, ama sert içkiyle değil. Çünkü Rab üzerinize derin uyku ruhunu döktü ve gözlerinizi kapadı. Peygamberleri ve önderlerinizi, görücüleri örtüp kapadı.' Ruhsal bir sarhoşluk, yüceltilecek halkın kendileri olduğunu sanan birçoklarının üzerindedir. Dini imanları tam da bu Kutsal Yazı'da anlatıldığı gibidir. Onun etkisi altında doğru yürüyemezler. Yaptıkları işlerin seyrinde eğri yollar çizerler. Biri, sonra bir başkası, sağa sola sendeleyip durur. Rab onlara büyük bir merhametle bakar. Gerçeğin yolunu bilmemişlerdir. Bilimsel entrikacılarıdır; ruhsal bakışları açık olduğu için yardım edebilecek ve etmesi gerekenler bile kendileri aldatılmış ve kötü bir işi ayakta tutmaktadırlar.

Bu son günlerin gelişmeleri yakında kesinleşecek. Bu spiritist aldatmacaların gerçekte ne oldukları—kötü ruhların gizli faaliyetleri—ortaya çıktığında, bu işlerde rol almış olanlar akıllarını kaybetmiş insanlar gibi olacaklar.

Bu nedenle Rab şöyle der: Bu halk ağızlarıyla bana yaklaşır ve dudaklarıyla beni onurlandırır, ama yüreklerini benden uzaklaştırmışlardır; bana duydukları korku ise insan buyruğuyla öğretilmiştir. Bu yüzden, işte, bu halkın arasında olağanüstü bir iş, evet olağanüstü bir iş ve bir harika yapmaya koyulacağım; çünkü onların bilge adamlarının bilgeliği yok olacak ve basiretli adamlarının anlayışı gizlenecek. Rab'den öğütlerini derinlere gizlemeye çalışanlara vay hâline! İşleri karanlıkta ve şöyle derler: Kim bizi görüyor, kim bizi biliyor? Elbette her şeyi altüst edişiniz çömlekçinin kili gibi sayılacak; zira yapılan, onu yapan için, "Beni o yapmadı" der mi? Yahut biçimlendirilen, onu biçimlendiren için, "Onun anlayışı yoktu" der mi?

Bana bildirildi ki deneyimimizde tam da bu durumla karşılaştık ve karşılaşmaktayız. Büyük bir ışığa ve harika ayrıcalıklara sahip olmuş insanlar, kendilerini bilge sanan, Rab tarafından büyük ölçüde kayırılmış ve kutsanmış, fakat kendilerini Tanrı'nın elinden çıkarıp düşmanın safına yerleştirmiş önderlerin sözünü benimsemişlerdir. Dünya, görünüşte makul safsatalarla boğulacaktır. Bu safsataları kabul eden bir insan zihni, Tanrı'nın gerçeğinin değerli kanıtını yalana çeviren diğer insan zihinleri üzerinde etkili olacaktır. Ruhlar için nöbet tutan, hesap vermek zorunda olan sadık muhafızlar olarak durmaları gerekirken, bu kişiler düşmüş melekler tarafından aldatılacaklardır. Savaşlarının silahlarını bırakmış ve baştan çıkarıcı ruhlara kulak vermişlerdir. Tanrı'nın öğüdünü etkisiz kılıyor, O'nun uyarılarını ve azarlamalarını bir kenara itiyorlar ve baştan çıkarıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek kesinlikle Şeytan'ın tarafında yer alıyorlar.

Ruhsal sarhoşluk, artık, kuvvetli içkinin etkisi altındaki kimseler gibi sendelememeleri gereken insanların üzerine çökmüş bulunuyor. Göksel saraylarda isyan eden önderin öğretisine uygun olarak, suçlar ve usulsüzlükler, sahtekârlık, aldatma ve haksız muamele dünyayı dolduruyor.

"Tarih tekerrür edecek. Yakın gelecekte neler olacağını belirtebilirdim, ama vakti henüz değil. Ölülerin suretleri, Şeytan'ın kurnaz tertibiyle görünecek ve birçokları yalanı seven ve uyduranla birleşecek. Halkımızı uyarıyorum: tam aramızda bazıları imandan dönecek, baştan çıkarıcı ruhlara ve şeytanların öğretilerine kulak verecek ve bunlar yüzünden gerçek hakkında kötü konuşulacak." Battle Creek Mektupları, 123-125.

Bütün peygamberler, Yeşaya ve Kardeş White dahil, son günleri işaret ediyorlar. Bu günlerde Adventizmin önderleri "kesinlikle Şeytan'ın safında, ayartıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak veriyorlar." Kardeş White şöyle dediğinde bir kehanette bulunur: "Bu spiritüalist aldatmalar gerçekte oldukları şey -kötü ruhların gizli işleyişleri- olarak açığa çıkarıldığında, onlarda rol almış olanlar akıllarını yitirmiş insanlar gibi olacaklar." Adventizmin önderliği, son günlerin tarihindeki o noktada, sarhoşluklarının "kötü ruhların gizli işleyişleri" olduğu açığa çıkarıldığında, akıllarını yitirmiş insanlar gibi olacak.

Son günlerde Yeruşalim'de halkı yöneten alaycı adamların işinin üzerindeki mühür çözülmektedir. Bu mühür çözülmesi, Miller dua ettiğinde ve ardından bir kapı açıldığında, Miller'ın rüyasında örneklendirilmiştir. Bu, onun gözlerini bir anlığına kapatmasından hemen önce gerçekleşir ve yüz kırk dört binin mühürlenme sürecinin en sonunu işaret eder. Bir kapının açılması, dönemlerin değiştiğini gösterir ve o noktada üçüncü meleğin Laodikya hareketi, üçüncü meleğin Filadelfya hareketine dönüşür.

Yeşaya kitabındaki bir bölümde, "sadık bekçiler olarak durmalıydılar" denilen Efrayim'in sarhoşlarının kötü işleri özetlenir. Özet şöyle dile getirilir: "Bakın, işleri tersine çeviriyorsunuz; sanki çömlekçi kil ile bir tutulabilirmiş gibi. Çünkü yapıt, onu yapan için, 'Beni o yapmadı' der mi? Ya da biçim verilmiş olan, onu biçimlendiren için, 'Onun hiç anlayışı yok' der mi?"

Miller'ın "günlük"ü ya putperestlik dini ya da putperest Roma olarak tanımlaması, nihayetinde Şeytan'ın bir sembolüdür; çünkü hem Şeytan hem de putperest Roma ejderha olarak temsil edilir.

"Böylece ejderha, öncelikle Şeytan'ı temsil ederken, ikincil anlamda putperest Roma'nın bir simgesidir." The Great Controversy, 439.

Sister White, son günlerde Kudüs'ü yöneten erkeklerden söz ederken şöyle der: "Bazıları hüküm süren karanlığın etkisine giriyor ve gerçeği bir yana bırakıp yanlış benimsiyor. Kehanetin işaret ettiği gün geldi. İsa Mesih anlaşılıyor. İsa Mesih onlar için bir masaldır." 1901'de, Almanya'dan bir Adventizm lideri, Daniel kitabındaki "the daily" konusunda sapmış Protestanlığın yanlış görüşünü tanıtmaya başladı. Bu görüş, "the daily"nin Mesih'in tapınak hizmetini temsil ettiğini ya da bu düşüncenin bir varyasyonunu savunur. Ben "bir varyasyon" diyorum; çünkü 1901'den sonraki tarihte bu yanlışlığa farklı vurgular yapılmıştır, ama bu yanlış görüşler her zaman "the daily"nin Mesih'in işinin bir türünü temsil ettiği sonucuna varır.

Miller'ın şeytani bir sembol olarak tanımladığı "the daily" doktrini denen mücevher, son günlerin Adventizminde Mesih'in bir sembolüdür. 1901'de ileri sürüldüğünde, "the daily"nin Mesih'in bir sembolü, Şeytan'ın değil, olduğu görüşünü çok az kişi kabul etti; ancak 1930'lara gelindiğinde, Miller'ın 2. Selanikliler ikinci bölümde bulunan hakikat damarından kazarak çıkardığı "the daily" doktrininin mücevheri, Levililer yirmi altıncı bölümdeki "yedi zaman" 1863'te nasıl reddedildiyse öyle reddedildi. 1863 ile 1930'lar arasındaki bir noktada Adventizm, farkına varmadan, liderlerini değiştirmişti.

Kardeşler, tehlikenizi görüyorum ve yine soruyorum: Yanılan sizler, yanlış düzeltmek için herhangi bir çaba gösteriyor musunuz? Ayaklarınız için düz yollar yapmadığınız için, ruhlar

sendeleyerek karanlıkta yürüyor olabilirler. Eğer güven makamlarında bulunuyorsanız, size kendi ruhlarınız uğruna ve sizi kılavuz olarak görenler uğruna daha da ısrarla sesleniyorum: Yapılmış her hata için Tanrı'nın önünde tövbe edin ve hatanızı itiraf edin.

Kalbinin inatçılığına yüz verir, gurur ve kendini doğru görme yüzünden hatalarını itiraf etmezsen, Şeytan'ın ayartmalarına açık bırakılırsın. Rab sana hatalarını gösterdiğinde tövbe etmez veya itirafta bulunmazsan, O'nun takdiri seni aynı yerden tekrar tekrar geçirir. Benzer nitelikte hatalar yapmaya bırakılırsın, hikmetten yoksun kalmaya devam edersin ve günaha doğruluk, doğruluğa da günah dersin. Bu son günlerde hüküm sürecek aldatmaların çokluğu seni kuşatacak ve önderini değiştirir, bunu yaptığını da bilmezsin. Review and Herald, 16 Aralık 1890.

Yeruşalim halkı üzerinde hüküm süren, "güven makamlarında" bulunan alaycı adamlar, "günaha doğruluk ve doğruluğa günah" diyecekler ve "Şüphesiz sizin her şeyi altüst edişiniz çömlekçinin çamuru gibi sayılacaktır; çünkü eser, onu yapan için, 'Beni o yapmadı' der mi? Yahut yapılan şey, onu yapan hakkında, 'Onun hiç anlayışı yok mu?' der mi?" Adventizmin dört nesil boyunca süren aşamalı isyanında, güven makamlarında bulunanlar önder değiştirir ve bunun farkına varmazlar. Bunu bilmezler; çünkü hatalarına dair kanıtları giderek ve tutarlı biçimde reddetmişlerdir. O aşamalı isyanda "bilgelerinin hikmeti yok olacak ve ihtiyatlılarının anlayışı gizlenecektir."

Onlar her şeyi altüst edecek ve günaha doğruluk, doğruluğa günah diyecekler. Bu isyanın simgesi, Miller için şeytanî bir sembol olan ve bugün Adventizm'in Mesih'in bir sembolü olarak tanımladığı "günlük" öğretisidir. Bir zamanlar William Miller'in peygamberlik uygulamalarının çerçevesini tesis eden dayanak olan şey, şimdi Yeruşalim halkı üzerinde hüküm süren alaycı adamların sarhoşluğunun bir sembolü hâline gelmiştir. Daniel kitabında "günlük" ile ilişkili sembolizm, Adventizm'in başlangıcında Miller'in sandığında tanındığında güneş gibi parladı, fakat son günlerde o hakikat on kat daha parlak parlar; çünkü on sayısı bir imtihanın sembolüdür ve eski İsrail için onuncu imtihan son imtihanı.

Modern Ferisiler, "Mesih'in işleri"ni "şeytani güçler"e "atfedip", putperestliği "Tanrı'nın kutsal gücü" olarak "tanımlamışlardır".

Ferisiler Kutsal Ruh'a karşı günah işlediler. Hitabet yetenekleri dünyanın Kurtarıcısını kötölemek için kullanıldı ve kayıt tutan melek sözlerini göklerin kitaplarına yazdı. Tanrı'nın kutsal gücünü, Mesih'in işlerinde görüneni, şeytani güçlere bağladılar. O'nun harika işlerini inkâr edemediler ya da onları doğal nedenlere atfedemediler; bu yüzden, "Bunlar şeytanın işleridir" dediler. İmansızlık içinde Tanrı'nın Oğlu'ndan yalnızca bir insanmış gibi söz ettiler. Gözlerinin önünde yapılan şifa işleri—hiçbir insanın yapmadığı ya da yapamayacağı işler—Tanrı'nın gücünün bir tezahürüydü, ama onlar Mesih'i cehennemle işbirliği yapmakla suçladılar. İnatçı, somurtkan, katı yürekliydiler; bütün kanıtlara gözlerini kapamaya kararlıydılar ve böylece affedilemez günahı işlediler. El Yazmaları Yayınları, cilt 4, 360.

Bir sonraki makalede, birinci meleğin hareketinde mührü açılan bilginin artışı üzerine değerlendirmemize devam edeceğiz.